

Ecevit'e sorular :

20 KÜŞÜR YILDA NATO HALKINIZA 300 MİLYAR LİRAYA MALOLDU. HER YIL ORTALAMA BÜTÇENİZİN DÖRTE BİRİ "MİLLİ SAVUNMA"YA AYRILDI. BU YIL İSE BU ORAN GÖRÜLMÜŞ BİR BİÇİMDE ARTTIRILDI. BÜTÜN BU PARALARLA ÜLKEMİZDE ÇOK SAYIDA FABRİKA, BARAJ, YOL VE SULAMA TESİSLERİ YAPILABİLİR, BİZ BİR MİLYON YAKIN EMEKÇİ AVRUPALARDA EMMEK PARASI ÇIKANMAK ZORUNDA KALMAZDIK. BU DURUMDA HÂLÂ SİLAHLANMA GİDERLERİNİ ARTTIRMAK,

1930'LARDA AVRUPA'NIN BİRÇOK ÜLKESİNDE BAZI SOSYAL DEMOKRAT YÖNETİCİLERİN DEVRİMCİLERLE İŞBİRLİĞİNE YANAŞMAMALARI, NAZİ VE FAŞİSTLERİN İKTİDARA GELMESİNDE ÖNEMLİ BİR ETKEN OLDU. YURDUMUZDA DA FAŞİSTLERİN ALABİLDİĞİNE SALDIRIYA GEÇTİĞİ, GERİCİ PARTİLERİN "MİLLİYETÇİ CEPHE" ADI ALTINDA BİRLEŞTİĞİ BİR ORTAMDA,

- HÂLÂ NATO'DA KALKMAK HALKIMIZIN YARARINA MIDIR ?
- CHP İLERİCİ GÜÇLERİN BİRLİĞİNİ SAVUNMAYACAK MI ?

FAŞİZMİN ANCAK YİĞİNLARA DAYANARAK VE BÜTÜN DEMOKRATİK GÜÇLERİN ORTAK MÜCADELESİYLE PÜSKÜRTÜLEBİLECEĞİNİ TARİHİ GÖSTERMİŞTİR. YİĞİNLARİ MÜCADELEDEN UZAK TUTULUNCA, FAŞİSTLER SALDIRILARINI DAHA DA ARTTIRIYORLAR. BU SALDIRILAR YALNIZ DEVRİMCİLERE DEĞİL, CHP'LİLERE DE YÖNELİYOR

DEMOKRASİNİN VARLIĞINDAN SÖZ EDİLEN BÜTÜN ÜLKELERDE KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ LEGALDİR. FİLİPİNLERDE BİLE GEÇENLERDE KOMÜNİST PARTİSİNE KONAN YASAK KALDIRILDI. AVRUPA'DA İSE, FRANCO İSPANYASI VE TÜRKİYE DIŞINDA KOMÜNİST PARTİLERİNİN YASAKLANDIĞI BAŞKA BİR ÜLKE KALMADI. BU DURUMDA CEZA KANUNU'NUN 141, 142 VE 146. MADDELERİNİN KALDIRILMASI VE

- YİĞİNLARİ HAREKETE GEÇİRMEK İÇİN CHP HÂLÂ ÜZERİNE DÜŞEN GÖREVİ YERİNE GETİRMEYECEK MI ?
- TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NE ÖZGÜRLÜK TANINMASI DEMOKRASİNİN GEREĞİ DEĞİLMİDİR ?

İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİYİZ BİZ, ELLERİMİZ HÜNERLİ, AKLIMIZ YARATICIDIR

Sayı: 27
20 Mart 1975

DEMOKRASİYİ KORUMAYA ANDIÇTIK

YURDUMUZDAKİ
DEMOKRASİ,
BARİŞ VE
ÖZGÜRLÜK
MÜCADELESİ-
NİN AYRILMAZ
BİR PARÇASI-
YIZ:..

FAŞİZM LANETLENDİ

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi Avrupa'nın bütün önemli merkezlerinde faşizme karşı toplantılar, yürüyüşler düzenledi.

15 Mart günü Avrupa'nın her yerinde yığışsal toplantılar yapılarak faşizm lanetlendi. Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin aldığı kararları hayata geçiren bölgesel komitelerin düzenlediği toplantı, yürüyüş, miting ve diğer eylemlere toplam olarak binlerce kişi katıldı. Bu eylemler Barış ve Özgürlük Komitesi'nin bir kat daha güçlenmesini, ilerici güçleri birleştirme yolunda yeni bir adım atılmasına gerçekleşti.

İNGİLTERE'DE

Yedi örgütten oluşan İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi (İBÖK) 15 Mart'ta büyük bir toplantı yaparak faşizmi lanetledi. Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin (ABÖK) 22-23 Şubat temsilciler toplantısında alınan kararlar çerçevesinde İBÖK toplantıya çok geniş hazırlandı. Londra'da Türkiyelilerin ve Kıbrıslı Türklerin işyerleri ve aynı zamanda çehir merkezleri "Faşizme Karşı Birleşelim" afişleriyle donatıldı. Binlerce

katıldı. Londra ve İngiltere'nin diğer şehirleri karşı karşıya olarak 15 Mart faşizmi lanetleme toplantısına çağrılar yapıldı.

Toplantıya çok sayıda işçi ve öğrenci katıldı. Özellikle Londra'dan gelenlerin çok kalabalık olduğu toplantının önemini bir kat daha arttırdı.

Örgüt temsilcileri, konuşmalarında, Türkiye ve Kıbrıs'ta artan faşist baskıları örnekleriyle anlattılar. Faşizmin bu kanlı saldırılarının en başta işçilere, işçi sınıfına yöneldiğini söylediler. Bu saldırıların bir ucunun da diğer demokratik güçlere uzandığını belirttiler.

Toplantıda üzerinde konuşulan önemli bir konu da komünistlerin ve komünist partilerinin faşizm karşısında ne yaptıkları, bu konuda tutumlarının ne olduğu idi. Bütün dünyadan örnekler gösteren konuşmacılar faşist tehlikeye karşı en önde savaşanların komünistler ve komünist partileri olduğunu söylediler. Almanya'da Hitler binlerce işçiyi keserken komünistlerin

çin savaştaklarına söylediler. Bu konuda bir konuşmacı Türkiye'den örnekler verdi ve şöyle dedi:

"Faşistlere ve faşizme karşı en önde mücadele eden her zaman işçi sınıfı olmuştur. Çünkü faşizmin bütün saldırılarına en başta işçi sınıfına ve komünist partisine karşı olmuştur. Bu da komünist partisinin işçi sınıfının gerçek partisini olmasındandır.

Yurdumuzda da bu böyle olmuştur. Türkiye Komünist Partisi işçi sınıfının çıkarlarına savunduğu için 55 yıldır keskin dığa ilân edilmiştir. Yurdumuzda ne zaman faşist saldırılar artarsa en başta komünistlere vurmuştur. Bugüne kadar demokrasi için en başta savaşan Türkiye Komünist Partisi'nin 13 bin üyesi bu yolda öldürülmüştür. Binlerce işçiden onlarında sakat kalmıştır. Vatani Hitler'e satmak isteyen faşistlere karşı komünistler dur demistir. Yüksek yurtseverlik örneği vermişlerdir."

Konuşmaların sonunda Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi "

İşte CIA'nın içyüzü

"AMERİKA ÇIKARILARINI KORUMAK İÇİN DÜNYANIN HER TARAFINA MÜDAHALE EDEBİLİR."

ANADOLU'YU SARAN CASUSLUK ŞEBEKESİ!..

● Uzman, bilim adamı, askeri danışman, gazeteci, barış gönüllüsü, diplomat kılığındaki CIA casusları yurdu bir ahtapot gibi sardı.

CIA 1947 yılında kuruldu. Aynı yıllarda Amerika Türkiye'ye el atıyordu. Amerika Türkiye'yi yavaş yavaş kendine bağlarken CIA ajanlarından da aktarıyordu.

14 Mayıs 1950'de başa gelen Menderes hükümeti Amerika'nın bir dedikğini iki etmiyordu. Amerikanın isteği üzerine ilk aşamada, Büyük Millet Meclisi'ne bile danışmadan 4500 askerimiz Kore'ye yollandı. Böylece 1952 yılında Türkiye, Yunanistanla birlikte NATO'ya bağlandı. 35 milyon metrekare topraklarımız üzerinde otom başlıklı 101 tane US kuvv. Ordu tümeniyle NATO'nun emrine verildi. Genel Kummay Başkanlarımız bile bu işlere girmeye oldu. Amerika'ya 504 den fazla ikili anlaşma imzalandı.

INCIRLIK ÜSSÜ

CIA, komşularımıza karşı giriştiği saldırı ve kıskartmalarında, özellikle Adana yakınındaki Incirlik Üssünü kullandı.

15 Temmuz 1958'de, kukla Cemille Chasoun hükümetini başta tutmak için Amerika Lübnan'a buradan asker çıkardı.

1 Mayıs 1960'da Sovyetler Birliği semaları üzerinde U-2 casusluk uçağı düşürüldü. Sağ olarak yakalanan uçağın pilotu Gary Powers, uçağın incirlik'ten havalandığına itiraf etti.

Aynı şekilde, 1970 sonbaharında Filistin kurtuluş savaşçılarına karşı kullanılmak üzere Ürdün Kralı Hüseyin'e Amerika silah ve malzemeleri incirlik'ten yolladı.

21 Ekim 1970'de, yine askeri üslerden kalkan Amerikan U-8 uçağı Sovyetler Birliği'nde Leninakan şehrine iniş yaptı. Uçağın içinde Türkiye'deki Amerikan askeri heyetinin başkanı tümgeneral Edward

F. Scherrer, tuğgeneral Claude M. McGuarrie ve Albay Cevat Denelli vardı.

BARİŞ GÖNÜLLÜLERİ

Askeri danışman, uzman, bilimsel araştırmacı, gazeteci, işadamları kılığında CIA ajanları yurdu bir ahtapot gibi sardı.

27 Ağustos 1962'de İnönü Hükümetiyle Amerika arasında yapılan anlaşma sonucu "Barış Gönüllüleri" adı altında binlerce CIA ajansı en ücra köylerimize kadar yayıldı.

Ne var ki, ikibaşıçık . yıl sonra, aynı İnönü hükümeti, çözümden yukarı çıkınca, CIA'nın başına uğrayıp alacağı edildi.

Bu dönemde olaylar zincirinin halkaları şöyleydi: 5 Haziran 1964'de Başkan Johnson, İnönü'ye "askeri yardımın verilmiş amaçları dışındaki kullanılmayacağını" yazdı. İnönü, "öyleyse yeni bir dünya kurulur, bu dünyada Türkiye yerini bulur" karşılığına verdi.

Ekim 1964'de, uzun yıllardan beri ilk kez Dağılımlı Bakan başkanlığında bir Türk heyeti Sovyetler Birliği'ni ziyaret etti.

7 Ocak 1965'de, Türkiye, çok taraflı bir atom çözümleri

CIA AJANI, VIETNAM HALKININ KASABI AMERİKAN ELÇİSİ KOMER'İN ARABASINI ODU ÖĞRENCİLERİ YAKIYOR (Yukarıda) MİT AJANI MAHİR KAYNAK (Yanda)

tasarısına katılmayacağına Amerika'ya bildirdi. Ayrıca, 7 NATO ülkesinin bulunduğu Claude Ricketts denizaltısının 11 Türk denizcisinin geri çekti. 28 Ocak 1965'de NATO'nun Türk ordusunda yapmak istediği çoğaltmaya karşı çıkıldı.

İNÖNÜ HÜKÜMETİ DÜŞÜRÜLÜYOR

İşte bu sırada, Amerika, Merkez Bankası'nda 3 Milyar doları bulan fonlarını harekete geçirdi. CIA ajansı General Porter Ankara'ya Karargâh kurdu. Ve İnönü Amerika'dayken, 3. koalisyon hükümeti Temmuz 1965'de bütçe güvenoyu alamadığı için alaşağı edildi.

Bundan iki ay önce Johnson'un resimlerini yakasına takıp Adalet Partisi Genel Başkanlığına getirilen Mor-rison şirketinin temsilcisi Süleyman Demirel, yeni hükümette Başbakan Yardımcısı oldu. Shell, BP gibi dev petrol şirketlerine yaslanan Demirel, Ekim 1965'de de Başbakanlığa geldi.

Tabii Senatörlerden Maydar Tunçkanat 1967'de Senato'nda gizli bir CIA raporunu açığa çıkardı. Bu raporda, Türkiye'deki Amerikan egemenliğine ve işbirlikçilere karşı en büyük tehlike olarak, sosyalist akam, işçi sınıfı ve ulusal burjuvazi arasında

aynen birliğinin kurulması gösteriliyordu. Unutmamak gerekir ki, aynı tarihlerde işçi sınıfı hareketini bölücü akımlar, Mihri Belli'nin başına çektiği MDD'cilik boy gösterdi. Mahir Kaynak gibi MİT ajanlarının kaçkırtmaları has kazandı.

Tunçkanat'ın açığa çıkardığı bu CIA raporunda, Türkiye'de satın alınacak 150 kişinin adı yer alıyordu. T. Fevzi-oğlu, Coşkun Kırca, Prof. İsmet Giritli bu isimlerin sa-dece bir bölümüdür.

CIA, ayrıca Türk-İç'in tepesine çöreklermiş sarı sendikacılara AİD gibi kuruluşlar kanalıyla milyonlar aktardı. Bunlar için CIA'nın emrindeki George Hoany'nin başına tuttuğu AFL-CIO'da (Amerikan İşçi Federasyonu) kurslar tertipledi.

12 MART DARBESİ

12 Mart 1971 darbesini izleyen günlerde girdi ABD'nin İran Büyükelçisi olan o zamanki CIA şefi Richard Helms Türkiye'ye geldi. Millî İstihbarat teşkilâtı (MİT), işkence delilleri, kontr-gerilla örgütlerinde bağı tutan, talimatlar veren, "egitim"ler düzenleyen hep CIA oldu.

14 Ekim 1973 seçimlerinden hemen sonra CIA'nın Ortadoğu uzmanlarından Dillon beş kişilik kurmayıyla Ankara'ya yerleşti. CHP'nin ağır basacağı bir koalisyon hükümetinin kurulmasını önlemek için gizli dolaplar çevirmeye başladı.

Bütün bunların yanı sıra unutmamak gerekir ki, Türkiye'de varolan 120 büyük firmadan 70'ine emperyalist tekeller geçmiştir, geri kalan 50'sinde de bunların payları vardır. Buralarda da CIA ajanları at oynatıyor.

Bu sırada başbakanlık makamından vazgeçilmesi için gelen Amerikan Temsilcileri Meclisi Üyesi Lester Wolff ve Charles Rungel'in "siyaset"lerini hatırlatmakta da yarar var. Bunlar Meclis'e kadar girip AP, COP, DP gibi partilerin yöneticileriyle ilişkiler kurduklar.

En son Kıbrıs'da Makarios hükümetinin devrilişi, Faşist Sampson'un başa getirilmesinde, CIA bagrollü oynadı. Kıbrıs'ın bölünüp NATO çerçevesine alınması, eskiden beri CIA'nın başarmaya uğraştığı bir plandı. Bu plânı uygularken Türk ordusunu da kullandı. Türkiye'deki egemen çevreler, ordunun başını tutan generaller de burada kendilerine düşen payı yerine getirdiler.

CIA girdiği her yerde faşist ve gerici kuruluşları el altından destekledi. Bugün Türkiye ve çetesi de CIA ve MİT'in desteğiyle kanlı cing yetlerini yürütüyorlar.

AMERİKA'NIN TÜRKİYE BÜYÜKELÇİSİ MACOMBER BİR CIA AJANIDIR!

Amerika'nın gündelik Türkiye Büyükelçisi William Butts Macomber, baş CIA ajanlarından biridir. "CIA'da kim kimdir?" adlı kitapta Macomber'in kimliği şöyle açıklanıyor:

George Harris yine sahnede

Uzmanlık alanı Türkiye olan CIA ajansı Dr. George Harris, Türkiye'de faaliyet gösteren CIA ajanlarından bazılarının soldarlığına artırdığına, sızdıran Amerikan yarıdanın kesildiği bir dönemde yine Ankara'da boy gösterdi. Çeşitli yerlere girdi, çaktı. Bakanlarla, milletvekilleriyle konuştu. Amerika'ya dönüp, CIA'ya rapor verdi. "Türkiye'de komünizmin kaynak ve kökenleri" adlı bir kitapta ve çok sayıda makalesi vardır. Harris 44 yaşındadır. 1956-57 yılları arasında Amerikan Ha-

1968 YILINDA JULIUS MADER TARAFINDAN BERLİN'DE BASILAN "CIA'DA KİM KİMDİR?" ADLI KİTAPTA, DÜNYANIN 120 ÜLKESİNDE SİYİL VE ASKERİ ALANLARDA CASUSLUK YAPAN 3000 AMERİKALININ KİMLİKLERİ VERİLİYOR. BUNLARIN 87 TANESİ, 1947-68 YILLARI ARASINDA TÜRKİYE'DE KİŞİKİRTİCİ FAALİYETLERDE BULUNDULAR.

Va Kuvvetleri Casusluk Servisi'nde, 1958-65'de Amerikan Dağılımlı Bakanlığında çalıştı. Ankara'da atığe olarak bulundu.

MAHİR KAYNAK, CIA AJANI, VIETNAM HALKININ KASABI AMERİKAN ELÇİSİ KOMER'İN ARABASINI ODU ÖĞRENCİLERİ YAKIYOR (Yukarıda) MİT AJANI MAHİR KAYNAK (Yanda)

...VE ÖTEKİLER

Türkiye'de faaliyet gösteren CIA ajanlarından bazılarının soldarlığına artırdığına, sızdıran Amerikan yarıdanın kesildiği bir dönemde yine Ankara'da boy gösterdi. Çeşitli yerlere girdi, çaktı. Bakanlarla, milletvekilleriyle konuştu. Amerika'ya dönüp, CIA'ya rapor verdi. "Türkiye'de komünizmin kaynak ve kökenleri" adlı bir kitapta ve çok sayıda makalesi vardır. Harris 44 yaşındadır. 1956-57 yılları arasında Amerikan Ha-

Doğum tarihi: 28 Mart 1921; Cumhuriyetçi Parti üyesi; 1943-46 deniz piyade teğmeni; 1947-49 Boston Üniversitesi Öğretim üyesi; 1951-53 CIA; 1953-54 Dağılımlı Bakanlığa casusluk danışmanı; 1955-57 Dağılımlı Bakan John Foster Dulles'in yardımcısı; 1961 Ürdün Büyükelçisi; 1964-68 Yakan Do-

Dünya Olayları

PORTEKİZ

YENİ BİR ZAFER

Bankalar, sigortalar devletleştirildi

YAŞANIN İÇİ-
LENLE, DENİZ-
CİLERİN VE
ASKERLERİN
BİRLİĞİ:

TEK SENDİKA
İSTERİZ:
LİZBON'DA
300.000 KİŞİ
YURUDU

Dağılımları Bakanı Callaghan Portekiz'e koşturdu. Sosyalistlerle komünistlerin eylesin birliğini önlemek için türlü dolaplar çevirdi. Sosyalist Partinin sol kanadı, Halk Sosyalist Cephesi adıyla Soares'den ayrıldı. Sendikaların birliği için, Silâhlı Kuvvetler Hareketi, Komünist Partisi ve Portekiz Demokratik Hareketiyle aynı cephede yer aldı. Tek sendika mücadelesi zafere ulaştı.

11 Mart darbe girişimi

En son 11 Mart günü, Portekiz'de bir darbe girişimi bastırıldı. Hava kuvvetlerinden bir grup, Lizbon yakınındaki topçu birliklerini ateşe tuttu. Hükümeti devirmek için harekete geçen Spínola ve arkadaşlarının bu darbe girişimi bastırıldı. Spínola 18 general ve subayla birlikte İspanya'ya kaçtı. Oradan da ordu bir ay önce devrilen faşist Caetano'nun bulunduğu Brezilya'ya sığındı.

Gericiilerin ayaklandığı haberi alan halk meydanları doldurdu. İşçiler, askerler ve öğrenciler hava alanını, hen-

sin istasyonlarına tuttular. Radyo ve televizyonları kapadılar. Banka memurları greve gittiler. Zenginlerin ülke dışına para kaçırmalarına önlediler. Hükümet Amerikan elçisinden ülkeyi terk etmesini istedi.

Bankalar devletleştirildi

Darbeye karışan general ve subaylar ordudan uzaklaştırıldı. Ordu içinde temilik yapıldı. Yeni bir Yüksek Devrim Konseyi kuruldu. Hristiyan Demokrat Parti ve Maculların faaliyetleri yasaklandı.

Büyük banka ve sigorta şirketleri, hiçbir kararlaştırılmaksızın devletleştirildi. Yüz kadar kodanan banker ve işadamları tutuklandı. Buna karşılık küçük tasarruf sahipleri, orta ve küçük üreticiler korundu.

Hafta sonunda Portekiz Komünist Partisi'nin başkanı Lizbon'da düzenlenen gösteri muhterem oldu. Parti Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, tüm gericiilerin devlet kademesinden temizlenmesini, darbeye karışanların en ağır şekilde cezalandırılmasını, mağaz ve ücretlerin yükseltilmesini

istemi, tekelere karşı tedbirler alınmasını, köklü bir toplumsal reformu yapılmasını istedi. Cunhal, faşizmin kalıntılarına, gericiiliğin kalkartmasına karşı, bütün demokratik güçlerin eylesin birliği her zamanından daha günceldir, dedi.

Portekiz işçi sınıfının devrimci öncüsü Portekiz Komünist Partisi, mücadelenin her aşamasında sınıf güçlerinin karışıklığı yeraltına, eylesin güçler arasındaki çelişkileri doğru değerlendirdi. Her aşamada faşizme ve gericiliğe karşı gelişmiş olan güçleri mücadeleye koymayı, eylesin birliğini sağlamaya çalıştı. Bir örnekte diğerlerine karşı harekete geçen güçler, bir sonrakinde devrime ayakbağı oluncu, onları saf dışı etmeyi başardı. İşçi sınıfıyla, geniş emekçi yığınlarla, ordudaki yurtsever güçlerle sağlan bağlar kurdu.

Portekiz'de devrimin gerçekleştirilmesi mücadelesi, daha bir üst aşamada ve her cepheye alabildiğine sürüyor. Portekiz devrimcilerinin zaferi, aynı zamanda, heptimizin zaferidir.

Dile kolay. 48 yıllık kan, gözyaşı ve işkence düzeni yıkıldı Portekiz'de. Faşizm alaşağı edildi. Çok değil, daha 11 ay önce.

Faşizmin kara yüzü

Yarın yüzüne yakın bir şekilde, Portekiz bir yasaklar ülkesiydi. Düşüldüğünü söylemek yasaktı. Toplanmak yasak. Sema dikta kurmak, parti kurmak yasaktı. Grev yasak. Basın özgürlüğü yoktu. Gizli polis PIDE'nin sızınlarında binlerce yurtsever kan ağlıyordu. Afrika'daki sömürge savaşlarında sayısız ölü ve sakat veriliyordu. Devlet gelirlerinin yüzde 40'ına bu savaşlar yarıyordu. Fiyatlar alabildiğine yükseliyordu. Sırf 1974 Ocak ayında fiyat artışları yüzde 20'yi bulmuştu. Birbuçuk milyon Portekiz'li ülke dışına çalışmak zorunda bırakılmıştı.

Tepede bir avuç sanayici, banker ve toprak ağası milyonlar vururken, ötede kan ağlıyordu halk.

Safak söküyor

Demokrasiden yana olduğu memnuniyetli halkın eylesin birliği sonucu, faşist hükümet, 25 Nisan 1974 günü alaşağı edildi.

Yerine geniş tabanlı bir hükümet kuruldu. Bu hükümet Silâhlı Kuvvetler Hareketi, bağımsızlar, Portekiz Demokratik Hareketi, Sosyalist ve Komünist Partileri, Halk Demokratik Partisi kataldı. Gizli polis örgütü dağıtıldı. Başına konulan sansür kaldırıldı. Devletin çeşitli kademele-

rinde, orduda işkence rejimine dayanak olanların ayıklanmasına başlandı.

Ne var ki mücadele durmadı. Her cephede daha da keskinleşerek sürdü. Komünistler, devrimciler, bir yandan alaşağı edilen faşistlerin sabotajlarına karşı, tüm halkın silâhlı kuvvetler hareketiyle birliği için vargüçleriyle çalıştılar. Yeni hükümette "Sosyalist faşist" diyen Macullar, çeşitli sözde devrimcilerin kalkartmalarına karşı durdular. Öte yandan demokratik devrimin gelişmesini, sömürgelelerin bağımsızlığına engellemek isteyen hükümet içindeki tutucu güçlere karşı da mücadele yürütüldü.

İlk olarak, Temmuz ayında Başbakan Carlos Palma'nın darbe girişimi önledi. Başbakan ve diğer bazı bakanlar hükümetten uzaklaştırıldı.

Ardından Eylül ayında "sessiz çoğunluk" adı altında gericiiler harekete geçti. Bugüne kadar gelen, Afrika'daki Portekiz sömürgelelerinin bağımsızlığına karşı çıkan Spínola Cumhuriyetçilerinden uzaklaştırıldı.

Tek sendika

Bu yılın ilk aylarında da, başkanı Dağılımları Bakanı Soares'in bulunduğu Sosyalist Parti'nin sağ kanadı ve Halk Demokratik Partisi, sendikaları, işçi sınıfını bölmek için harekete geçtiler. Her meslek dalında ve tüm ülke çapında tek bir sendika olmasına karşı çıktılar. Bu arada İngiliz

Fransa Mektubu

YÜK VAGONLARINDA YAŞAMAYA PAYDOS

AVRUPA'NIN ÜÇÜNCÜSÜNDE 20. YÜZYILIN SON ÇEYREĞİNDE HALA TERKEDİLMİŞ YÜK VAGONLARINDA YAŞAYAN İNSANLAR VAR MIDIR DİYE ŞAŞARSANIZ ŞAŞMAYIN DERİZ. VARDIR! BİZİM İNSANLARIMIZ. ERNEK PARASINI GURBET ELLERİNDE ÇIKARMAK ZORUNDA BIRAKILAN ÇİLEKEŞ İNSANLARIMIZ.

Fransa'nın Orleans Kentidir burası. Bir yanda lüks oteller, malikaneler. Ötede, soğukta yük vagonlarında sarı banyolar, sonra da kamyonlara bir kuval gibi yüklenip usak işyerlerine yollanan işçilerimiz.

Dil bilseyince, iz bilseyince daha bir zordur emek kavgası. Bilsen de kolay değildir ya...

Meccoli şirketinde çalışan 20 işçimiz. Gayrak yeter, buramıza geldi, dediler. Ve direnişe geçtiler.

Bu duruma dardimise çare, sendikamız bulur, dediler. Genel İşçiler Konfederasyonu'na (CGT) başvurular. CGT'li işçiler işçilerimize bağ koymuş yığıt işçilerdir. Pek öyle başka sendikacılara benzemezler.

Geldiler, görümler işçilerimizin kaldığı yerleri. Durumu valiliğe, gazetelere ilettiler. "Patron başka dile den anlatas. DİRENİŞ!" dediler. Çoktan hazırdı işçilerimiz. Yeter ki, öne düşüp bir yol gösteren çıkmayalım.

İNANCA YAŞANACAK, BAŞIMIZI SOKACAK BİR YER! KAMYONLA ÇUVAL GİBİ TAŞINMAYA SON!

ÜCRETLERİMİZE ZAN! 2 Mart Pazar akşamı direniş başladı. Patron önce diklendi. İstekleri ileten işçi temsilcisi Nâzım Yılmaz'ı istenilmeye kalktı. Ama işçilerimiz ve CGT sendikasının kararlı tavri karşısında 4 Mart Salı akşamı boyun eğdi. İşçilerimizin isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. Buna göre;

-İşçi temsilcisi Nâzım Yılmaz'ın istekleri kabul edilmiş.

-İşçilerimize içinde banyo ve tuvalet olanakları bulunan yeni barakalar verilecek.

-Kamyonla taşınma son bulacak.

-Saat ücretlerine Mart ayı başında 30 santim, Nisan ayı başında 40 ek zamlar yapılacak.

Kısa Fransa Haberleri

Jarjeau ilçesinde Cadoux şirketine çalışan işçilerimiz köktü konut, çamaşır ve diğer koşullarına karşı direnişe hazırlanıyorlar.

Orleans-La Source TEC' de bulunan 20 kadar Türkiyeli işçi düşük ücretler karşısında direnişe geçecekler.

22 Mart Çarşamba günü CGT Sendikası, La Source sinema salonunda işçilerimiz için bir toplantı düzenledi. Bu toplantıda, Türkiye'de ve Fransa'da işçi sınıfının mücadelesi, sendikacılık konularını tartışacak, ayrıca Yılmaz Güney'in "Umut" filmi gösterilecek.

BU YÜK VAGONU...

...BU DA MUTFAĞI

Kadınlar Birliği'nin 8 Mart'ı Kutlama gecesi muhteşem oldu

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü tüm dünyada kutlandı.

İngiltere Türkiye'deki Kadınlar Birliği de 8 Mart'ta başarılı bir kutlama gecesi düzenledi. Toplantı salonu dolmuştu. Londra'dan ve İngiltere'nin çeşitli yerlerinden gelen kadın, erkek yüzlerce insan geceye katıldı. Gecenin gördüğü ilgi o kadar fazlaydı ki kapandan dönenler çok oldu.

Kadınlar Birliği yetkilileri günün anlamını belirten konuşmalar yaptılar. Devrimci kadın ozanlarımızdan şiirler okudular. Kadınların kapitalist toplumda uğradıkları

te sömürü ve toplumsal baskılara anlattılar. Eğitim ücret istediklerini, sömürsüz ve eşitlikçi yektaemek için örgütlendiklerini duyurdular.

8 Mart gecesi, katalanlar için hem bir eğitim, hem de eğlence gecesi oldu.

Yemekler, program herşey çok iyi hazırlanmıştı. Polklor ekipleri çeşitli halk oyunları oynadılar. Emekçi kadınlardan kurulan Kadınlar Birliği korosunun başarısı gerçekten büyüktü. Koronun söylediği türkülere zaman zaman salondakiler de katıldı.

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ TOPLANTISINDAN BİR AN

ŞİLİLİ HALK OZANLARI 8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜNDE

BİR MEKTUP VAR

Faşizme karşı ortak mücadele ve "İşçi Dâvası" gazetesinin yanlışı

DUBUŞ AKYOL ZONGULDAK'DAN YAZIYOR

Son günlerde faşist baskı ve saldırıların yoğunluğu iyice arttı. İsmak Müdûneti ve polisten destek gören faşist saldırıların, devrimciler ve ilericilere karşı yoğun bir sindirme hareketi sürdürmekte diler.

Devrimci ve ilericiler kuru luşlar, haktan yana partiler sendikalar, demokratik melek örgütleri ve tüm ilericiler ise bu baskı ve saldırıların karşısına çıkmaktadırlar. Ancak kendilerine devrimci diyen bazı kişi veya gruplar faşist baskıların önünü kapatmaya çalışmakta, gerçekleri gözlememektedirler. Ümügin Zonguldak'ta yayınlanan "İşçi Dâvası" gazetesinde çıkan bir yorum yanlış tutumlara güzel bir örnektir. Recep Kirekçi ismiyle bu yorum, Zonguldak Bölgesindeki çeşitli sendikalar ve TÜB-DEER şubelerinin faşist baskılara kanayan ortak bildirimleri ile ilgilidir. (İşçi Dâvası, sayı 3, sayfa 4 yalnız yorum ortak bildirimlerin içerisinden çok devrimci mücadelelerin genel çizgilerine değinmekte ve baştan sonra yanlışlarla dolu bulunmaktadır. Yazının bazı bölümlerini ele alalım:

Her ne kadar geçmişte çok daha önemli olaylar etrafında böyle bir birliğin kurulması olmasa ümitsiz kaynağa ise de gelecek açısından bu durum şüphelidir" deniliyor. Devrimci mücadelenin açığı için de uğralan başarısızlık ve yenilgiler karşısında gerçek devrimciler için yapılacak şey yazıcı gibi kollarına iki yana bakarak esef etmek değil, hatalarını ortaya koyup bundan ders çıkarmaktır. Yazıda bu yönde en ufak bir çaba gözetilmediği gibi "Geçmişte çok daha önemli olaylar etrafında... birlikteliğin kuru lanması olmasa..." sözleriyle de her bugün etrafında birliktelik kurulacak olaylar karşısın-

mekte hende bu birlikteliği oluşturan güçler adeta "eskiden neredeydiniz?" dercesine suçlanmaktadır. Böyle bir tutumun devrimci bir hareket için yararlı değil, zararlı olduğu apaçık ortadadır. Bu pasifist ve sol oportünist bir tutumdur.

Yazıda asıl inciler faşizm ile ilgili olarak sarılmaktadır. Yanar, önce faşizmin ne olduğunu sorgulamaya çalışıyor. Diyor ki: "Elbette ki bir ülkede kendine komando diyenlerin yine kendilerine "devrimci" diyen iki öğrencinin öldürülmesi ile faşizm ortadan kalkmaz. Her başka ve terümi faşizm olarak nitelendirilemez. Faşizm faşizm demek mücadeleye çılgınlığa yol açarak getirir" insanın yazara soracağı geliyor: Tüm bunları işçi sınıfı adına mı söylüyorsunuz yoksa sermaye sınıfı adına mı?

Diatrov diyor ki: "Burjuvazinin gittikçe gelişen gerici tedbirlerinin önündeki kışkırtıcı... ciddi ve tehlikeli bir hatadır."

HER KİM Kİ BURJUVAZİNİN KOYDUĞU GERİCİ TEDBİRLERE VE ON AŞAMALARA FAŞİZMİN GELİŞMESİNE KARŞI KOYAMAZ, O KİŞİ FAŞİZMİN ZAFERİNİ KOLAYLAŞTIRIR.

Yazının katkısızına faşizmin safirini kolaylaştırarak bir katkı olduğunu bizzat çok açık bir şekilde ortaya çıkarıyor.

Bilindiği gibi faşizm finans kapitalin en gerici ve entarüst diktatörlüğü olup, proletaryanın yarı süre çelişen halkın himne bir den karşıdır. Yazının dediği gibi faşizm orta katmanların hareketine dayamaz. "Faşizm finans kapitalin empenliğinin ta köyüdür; işçi sınıfı ile aynı ve aydın kitlelerin devrimci kesimine karşı örgütlenmiş bir yalvarıcı. Şe alına hareket

KIBRIS'TA DÜŞMAN KİM?

Hem burjuva baskına, hem de sömde sosyalist geçinen bazı çevreler, Kıbrıs halkının devrimci partisi AKEL'e ve Başbakan Makarios'a saldırıp duruyorlar. "Kıbrıs'daki İngiliz üslerine Makarios izin verdi. Amerikan U-2 uçaklarının Kıbrıs'a arip çıkmasına Makarios göz yumuyor" yalanına yayıyorlar. "Bağüne dek Emperyalizme karşı Makarios sanki ne yapmış?" diye ağzalarında geve-

liyorlar.

Evet, kolay değildir yalvarın zihinlere çarınca ettiği milliyetçiliği böyle bir çırpıda söküp atmamak. Ama böyledir diye, hedef şaşırap düğmanın emekçisine yağ sürmeye kalkın gevşeseler de meydanı boş bırakmayız.

Kıbrıs halkı, İngiliz sömürgecilikine karşı uzun, çetin ve kanlı bir savaş verdi. 1959-60'da, o zamanın güçler dengesi içinde, Londra ve Zürich anlaşmaları imzalandı. Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. Emperyalizm bir yandan ağır bir darbe yiyip geri çekilirken, öte yandan da "egemen İngiliz üsleri'nin, üç NATO devletinin garantörlüğünü Kıbrıs halkına dayattı. Ana mücadele bitmedi. Başta AKEL olmak üzere, Kıbrıs'daki tüm anti-emperyalist güçler "egemen İngiliz üsleri'ne, sömde garantör devletlere karşı yalvarın savaş yürütmeye başladılar.

AKEL'in de desteğiyle Makarios hükümetinin tarafızlık politikası yürütmesi, sosyalist ülkelerle dostluk ilişkiler kurması, emperyalistleri ştedenberi tedirgin etti. 1974 yılının ilk yarısında emperyalist baskında, Kıbrıs AKEL'inin Kıbrıs'a oluyorum" sesleri ayukka yükseliyordu.

Emperyalizm geçen yıl 15 Temmuz'da Yunan cuntası ve Sampson faşistleri eliyle Makarios'u devirmeye kalktı. Ar kadan Türkiye'deki savaşçı çevreler yoluyla adayı bilmece çabaladı. Hepsi de Makarios'un kişiliğinde, Kıbrıs'ın bağımsızlığını yok etmeye hedef aldılar.

Ta bağandan kim yolladı Seyyid adalarına sürgüne Makarios'u? Emperyalizm değil mi? Kim dayattı, adı üzerinde, Kıbrıs topraklarında "egemen İngiliz üsleri'ni? Emperyalizm değil mi? Kim Kıbrıs'ı bölüp NATO için sürüklemeye çalışıyor? Emperyalizm değil mi?

Lefkoçe'den mi, yoksa Bar'tan mı havalandı Amerikan U-2 uçakları? "Egemen İngiliz üsleri'nden değil mi? U-2 uçaklarının Makarios için verdiği diyenler İngiliz üslerine Kıbrıs hükümetinin karşısındayız mı biliyorlar mı? İngiltere'nin toprağa sayılan bu üslerin ne amaçlara hizmet ettiğini yeni mi keşfediyorlar? Makarios üslerine izin veriyormuş, U-2 uçaklarının uğması na el altından ayarlıyormuş. Bunları yayınlıyor emperyalistler, CIA ve MIT'tir.

Kimlerle aynı telden çalıyoruz efendiler?

tidir. (DİMİTRÖF)

Faşizmin bilimsel tanımından çıkan sonuç şudur: İşçi sınıfı ve tüm emekçiler faşizmden birlikte zarar görürler. Bu nedenle, faşizmi önlemek için ortak hareket etmek zorundadır. Bay Kirekçi'ye göre ise faşizm, orta katmanların hareketine dayanmaktadır.

Bay Kirekçi yorumuna şöyle le devan ediyor: "...Demokrasi uğruna yürütülecek ortak mücadele, işçi sınıfının örgütlü siyasal ve fiili öncülüğü olmadan yurtseverler, demokratlar, devrimciler, bütün demokratik kuruluşlar ve diğer ilericiler güçleriyle başarıya ulaştırılmaz." Bu, herşeyden önce ortak bildirişi yayınlayan kuruluşlara karşı büyük bir saygısızlıktır. Çünkü bildiride, işçi sınıfının siyasal örgütlenmesinin gereğini reddeder bir durum yoktur. Aksine, bildiride, siyasal örgütlenme serbestçe faaliyet göstermesinde engel olan 141 ve 142. maddelerin kaldırılması gibi somut öneriler vardır.

Biz, Bay Kirekçi'lere ufak bir uyarıda bulunmak istiyoruz işçi sınıfının devrimci ateşini sönmeyen, yanarsınız!

- Oluycumuzun eleştirileri ne katılıyor.
- "İşçi Dâvası" yazıları:
 - Likidatörlük yapıyorlar. İşçi sınıfından önce partini yadıyorlar,
 - Faşizmi yanlış tanımlıyor, küğünliyorlar, (Porte - kin'deki "hükümet değişikliği" emperyalistlerin tercihidir, diyorlar)
 - Hedef şaşırtıyorlar, (Saldırıların nedeni, işsizlik ve pahallılıktır, diyorlar)
 - İşçi sınıfını bağlaştırdıktan sonra soyutluyorlar. (Öğretmenlere, gençliğe karşı olumsuz tavır)
 - Böylece yanlışlarla zarar, işçi sınıfına finansetti

İngiliz gericileri Şelep'in'i neden istemiyor

Geçen yıl İngiliz Sendikalar Birliği'nden (TUC) bir heyet, Genel Sekreter Len Murray'ın başkanlığında Sovyetler Birliği'ne gitti. Bu yılın başlarında da, Aleksandr Şelep'in başkanlığında bir Sovyet sendikalar heyeti İngiltere'ye gelecek. İki ülkenin işçi sınıfı, karşılıklı bilgi ve deneyim değiş tokuşu yapacak. Bundan daha doğal ne olabilir?

Ana hayır. İngiliz burjuvazisinin gerici kanadı kıyemati koparıyor. Muhafazakar Partisi ve İşçi Partisi'nin sağ kanadı velveleye veriyor ortada.

Sömürücülerin yitirdiği ağzına geliyor İngiliz işçi sınıfı Şelep'in kişiliğinde sosyalizmin başarılarını görecektir diye. Herkes soracak: Neden acaba İngiltere'de fiyatlar rocket hızıyla artar da, Sovyetler Birliği'nde artmaz? Neden İngiltere'de işsizlik vardır da, Sovyetler Birliği'nde yok? Neden Sovyet fabrikalarında bedava kütüphaneler, sinema, tiyatro ve spor salonları, eğlence yerleri vardır acaba?

İki ülkede konut durumu nasıl dersiniz? Sovyet işçileri de, İngiltere'de olduğu gibi kazanlarının üçte birini, beşan yarısını ev kirası diye verirler mi? Yoksa ev kiraları bir emekçinin gelirinin yüzde 5, en fazla 8'ini geçmeye diyorlar. Ne dersiniz?

Ya bu soruları daha sık sormaya başlarsa İngiliz emekçileri?

O zaman, al işte gözün seyreyle dünyayı!

DEMOKRASİ

(Buck 2. sayfa)

nin (ANKK) 22-23 Şubat Frankfurt toplantısı kararları oybirliğiyle onaylandı.

Konuşmalar yapılarak salon zaman zaman "Kahrolsun faşistler" "Bağamsız Türkiye" "Bağamsız Kıbrıs" sesleri inliyordu.

Toplantının kültür programı bölümü de çok canlı geçti. Nûşan Hükümet'in şifirleri okundu. Kadınlar Birliği korosu türküler ve marşlar söyledi.

Faşizme karşı mücadelenin bütün dünyada verildiğini vurgulayan Şilili ve İspanyol gençler kendi türkülerini söyleyerek geceye geniş bir anlam kattılar. Bütün dünya işçilerinin kardeşliğini anlatan, faşizmi lanetleyen türküler söylendiler.

Program kalabalık bir ekleple katılan Güzel Sanatlar Demegi'nin halk oyunları öğretileri herkesi coşturdu.

Toplantı gece saat 11'de sona ererken salon bir kere daha "Kahrolsun Faşizm" haykırışlarıyla inliyor ve İngiltere'deki işçi ve öğrenciler 12 Mart'ın yıldönümünde faşizmi lanetliyordu.

İŞÇİNİN SESİ ... 15 GÜNLÜK İşçi Gazetesi SAHİBİ ... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİLER BİRLİĞİ (Avrupa Türkiye Toplumcu Federasyonuna bağlıdır) YAZIŞMA ADRESİ ... 56 Mansfield Rd., L.FORD, ESSEX, ENGLAND MASRAFI 10p. Yıllık Abone 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)